

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 19.12.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в закрито заседание на 19.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

като разгледа дело номер **4979** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 230 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

В проведеното на 30.05.2023 г. съдебно заседание, в което е даден ход на устните състезания, е депозирана писмена молба от жалбоподателя В. С. А. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] съдържаща искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената Заповед № 513з-3454 от 21.04.2022 г. издадена от директора на СДВР, с която, на основание чл. 204, т. 3 във вр. чл. 194, ал. 2, т. 4 вр. чл. 197, ал. 1, т. 6 вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител в МВР – младши инспектор, старши полицай в група „Охрана на обществения ред“, сектор „Охранителна полиция“ към 03 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи. Доколкото искането е обосновано с информация, съдържаща се в събрани в хода на съдебното производство доказателства, съдът е приел, че следва да се произнесе по него при постановяване на съдебния акт по съществуващото на спора.

В жалбата се твърди, че показанията на разпитания в проведеното на 18.04.2023 г. съдебно заседание - свидетел С. Г. и приетото от съда заключение на Техническата експертиза дават основание да се направи извод за липса на достатъчно доказателства, обосноваващи извършено дисциплинарно нарушение от жалбоподателя. Изложени са подробни аргументи за допуснати нарушения на основните принципи на чл. 4 и чл. 6 от АПК при издаване на оспорената заповед. Сочи се, че продължителността на съдебното производство, в контекста на предвиденото в закона предварително изпълнение на оспорения административен акт, причиняват значителни вреди на жалбоподателя.

В представеното писмено становище, в срока, определен от съда в проведеното на

30.05.2023 г. съдебно заседание, процесуалният представител на ответника – юристконсулт П. е изложила аргументи за неоснователност на направеното искане. Изложила е подробни съображения за липса на конкретни новонастъпили обстоятелства и факти, които обосновават претенцията за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

Въз основа на приложените към делото доказателства, след като обсъди становището на страните, с оглед и на постановеното Решение № 7985 от 19.12.2023 г., съдът прие за установено :

Особеното искане е процесуално допустимо, направено е от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, който подлежи на незабавно /предварително/ изпълнение по силата на специалния закон – чл. 230, ал. 1 от ЗМВР, при наличие на висящо производство, образувано по жалба срещу заповедта.

Разгледано по същество, особеното искане е неоснователно, по следните съображения:

За да бъде уважено искането е необходимо да се установи наличие на две кумулативни предпоставки: възможност за причиняване на значителни или трудно поправими вреди за оспорващия и възникнали нови обстоятелства след постановяване на съдебния акт, с който е оставено без уважение искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт.

В молбата като новонастъпили обстоятелства се сочи информацията, съдържаща се в доказателствени източници, събрани в хода на съдебното производство, които според жалбоподателя, категорично сочат, че не е извършил дисциплинарното нарушение, за което е наказан с оспорената заповед. В мотивите на постановеното по делото съдебно решение, съдът е направил обстоен анализ на всички събрани доказателства, включително и на посочените от жалбоподателя в молбата по чл. 166 от АПК, като е приел, че са достатъчни, за да бъде ангажирана дисциплинарната му отговорност.

Доколкото в жалбата не се сочат други обстоятелства, които да не са били предмет на преценка при предходните произнасяния на съда, по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК - определение № 4468 от 03.06.2022 г. и определение от 23.12.2022 г. (л. 1142, том IV), съдът счита, че не са налице основанията, визирани в разпоредбата на чл. 166, ал. 2, предл. второ от АПК, поради което искането за спиране на предварителното изпълнение на административния акт, допуснато по силата на чл. 230, ал. 1 от ЗМВР, следва да бъде оставено без уважение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ ИСКАНЕТО на жалбоподателя В. С. А., с правно основание чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от АПК, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 513з - 3454 от 21.04.2022 г. издадена от директора на СДВР, обективизирано в депозираната молба в съдебното заседание на 30.05.2023 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: